

بررسی امکان اصلاح خاک‌های شور و قلیایی مارنی

رضا سکوتی اسکوتی¹، فرخ غنی شایسته¹، جواد طاهری¹، رسول ایلخانی پور²

(1) اعضای هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آ-غربی

(2) عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه

rezasokouti@gmail.com

چکیده

یون سدیم قابل تعویض، عامل اصلی ایجاد واگرایی در خاک‌های رسی محسوب می‌شود. خاکهای رسی حاوی یون سدیم که در مقابل آب به راحتی فرسایش می‌یابند به خاکها واگرا میشوند. که هنوز مطالعات کافی بر روی خصوصیات خاکهای حاصل از مارن‌ها به انجام نرسیده است لذا در این تحقیق سعی بر آیین بوده است تا با بررسی امکان اصلاح خاکهای حاصل از مارن‌های شور و قلیا گامی برای احیاء و ساماندهی این نوع اراضی برداشت. منطقه مورد بررسی در شهرستان خوی استان آذربایجان غربی و خاکهای مارنی حاصل از مارنهای اولیگومیوسن و نئوژن هستند. برای انجام تحقیق تعداد 13 نوع تجزیه شیمیایی، 5 آزمایش فیزیکی به اضافه تعیین بافت خاک بر روی 21 نمونه خاک انجام گرفته که مجموعاً شامل 441 آزمایش است. از آزمون LSD یا حداقل اختلاف معنی دار برای انتخاب مناسب‌ترین تیمار که هزینه کمتر و قدرت اصلاح کنندگی بیشتر و کاربرد سهل تر داشته باشد، استفاده شد. نتایج نشان داد شوری خاک شاهد برابر 4/2 دسی زیمنس بر متر است که بر اثر اعمال تیمار گچ به کمتر از 1/3 دسی زیمنس بر متر کاهش یافت. از نظر نسبت جذب سطحی سدیم و درصد سدیم تبدالی در خاک شاهد به ترتیب برابر 12/4 و 16/2 بودند که نشان دهنده یک خاک سدیک می‌باشد. تیمار گچ باضافه PVA توانست مقدار ESP را به زیر 10 و مقدار SAR را به کمتر از 7/5 برساند. در نهایت تیمار 2 با افزودن گچ به خاک و بدلیل ارزانی و سادگی کاربرد آن به عنوان تیمار برتر انتخاب و کاربرد آن برای اصلاح اراضی شور و قلیا توصیه می‌شود.

کلمات کلیدی: مارن، اصلاح اراضی، خاک شور و قلیا

مقدمه

سازندهای مارنی یکی از مهمترین منابع تولید کننده رسوب در حوزه‌های آبخیز محسوب می‌شوند و از جمله عوامل مهم تخریب اراضی محسوب می‌گردند. مارن عبارت است از کربنات کلسیم یا آهک غنی از مادستون که متشکل از مقادیر متغیر رس و کلسیت و آراگونیت است (راسل و همکاران، 2003). بوما (1998) در تحقیقات خود نشان داد نوع و درصد کانی‌های رسی نقش اساسی در پخشیدگی خاک‌های حاصل از مارن‌ها دارد. چنین خاکهایی از جمله خاکهای مشکل آفرینی هستند که استفاده از آنها در سدهای خاکی و سایر خاکریزها تاکنون منجر به ایجاد خرابی‌های زیادی شده است. در این گونه خاک‌ها، زمانی که رس در مجاورت جریان آب قرار می‌گیرد، ذرات به صورت معلق درآمده و سبب ایجاد فرسایش و حل شدگی خاک می‌گردند. علاوه بر اهمیت مسئله فرسایش در رابطه با طراحی خاکریزها و هسته رسی سدهای خاکی، بروز واگرایی در مورد لایه محافظ پوشاننده مراکز دفن زباله نیز بسیار حائز اهمیت می‌باشد. در چنین مواردی زمانی که خاک در مجاورت آب قرار گرفته و یا با جریان یافتن آب در ترک‌های خاک، ذرات رس در آب معلق گشته و فرسایش می‌یابند. یون سدیم قابل تعویض، عامل اصلی ایجاد واگرایی در خاک‌های رسی محسوب می‌شود (شرارد و همکاران، 1976). در این فرایند کاتیونهای یک ظرفیتی سدیم در روی سطح ذرات رس باعث افزایش ضخامت لایه دو گانه و همچنین افزایش نیروی دافعه بین ذرات می‌شوند. زمانی که نیروی دافعه بین ذرات از نیروی جاذبه بیشتر باشد، وجود آب به راحتی و سهولت ذرات خاک را از یکدیگر جدا کرده و جابجا می‌کند. خاکهای رسی حاوی یون سدیم که در مقابل آب به راحتی فرسایش می‌یابند به خاکها

واگرا مشهورند. تحقیقاتی که عمدتاً در استرالیا و آمریکا انجام گرفته است (جمز کنت ، 1976) ثابت کرده رسپایی که از نظر ساختمان ناپایدار هستند به آسانی پخشیده شده و بنابر این خیلی فرسایش پذیرند. نتیجه این امر می تواند شامل اثرات متعدد آب بر چنین موادی باشد که برای نمونه می توان به فرسایش سطحی در یک سطح شیبدار طبیعی مثل بدنه یک خاکریز کنترل سیل که بر اثر بارندگی بوجود می آید و یا تونلهای فرسایش که در اثر نفوذ آب مخزن در بدنه سد ایجاد می گردد، اشاره نمود. بر اساس نتایج بررسی های صحرائی و آزمایشگاهی روی نمونه های خاک انتخابی از اعماق مختلف جهت مطالعه پتانسیل واگرایی خاکهای ریز دانه رسی در استان خوزستان جهت احداث یک سازه زیرزمینی کنار رودخانه، خاک منطقه مورد مطالعه، واگرا تشخیص داده شده اما مسئله مهمتر تناقصی است که در نتایج آزمایش های مختلف وجود دارد و با مقایسه معیارهای شیمیایی با آزمایشهای فیزیکی مشاهده می گردد که این معیارها در همه موارد با واقعیت فیزیکی مطابقت کامل ندارند (قاسمی 1381). در تحقیقی دیگر بر روی نمونه ای از خاک مازندران با انواع افزودنی مانند آهک، سیمان، میکروسیلیس و خاکستر پوسته برنج مورد آزمایش قرار داده شد که اثر سودمندی بر روی مشخصات فنی خاکها داشته است (جان علیزاده و رمضانپور 1386). مطالعه خواص شیمیایی نمونه های خاک برداشت شده از بدنه یک تورکینست نشان داد که از نظر شیمیایی تعادلی بین عوامل موثر وجود دارد و ناپایداری فرضه سازه را باید در خصوصیات فیزیکی و مکانیکی خاک و شرایط حین احداث آن جستجو نمود. البته در این میان نباید نقش شستشوی خاک بدنه تورکینست در اثر نفوذ آب بالادست و افزایش حساسیت خاک مورد استفاده آن به واگرایی را از نظر دور داشت (سکوتی اسکویی و همکاران 1382). نتایج تحقیق هیده (1971) نشان می دهد یونهای سدیم با پخش کردن ذرات رس موجب افزایش شدت فرسایش در آنها می شوند. بنابراین میزان سدیم قابل تبادل در مارن ها می تواند معرف مناسبی از شاخص پخش کنندگی باشد. وی همچنین اظهار داشته است منیزیم و سدیم موجود در مارن مهمترین عوامل تعیین کننده در میزان پایداری مارن ها است زیرا درصد بالای سدیم، باعث افزایش درجه پخش شدگی ذرات خاک و منیزیم باعث همآوری ذرات می شود. بررسی سابقه تحقیقات انجام شده نشان می دهد که هنوز مطالعات کافی بر روی خصوصیات خاکهای حاصل از مارن ها به انجام نرسیده است لذا در این تحقیق سعی بر این بوده است تا با بررسی امکان اصلاح خاکهای حاصل از مارن های شور و قلیا گامی برای احیاء و ساماندهی این نوع اراضی برداشت.

مواد و روشها

موقعیت منطقه

منطقه مورد بررسی در شهرستان خوی استان آذربایجان غربی و در حدود 3 کیلومتری جنوب شرقی شهر خوی و در مختصات جغرافیایی $31^{\circ} 38'$ و $02^{\circ} 45'$ قرار گرفته است. محل نمونه برداری در فاصله تقریبی 400 متری جنوب شرقی روستای دیزج مرتضی قلی خان واقع می باشد. خاکهای مارنی مورد بررسی شامل مارنهای اولیگومیوسن ونئوژن است.

شکل 1- تصویر ماهواره‌ای google earth از منطقه

روش کار

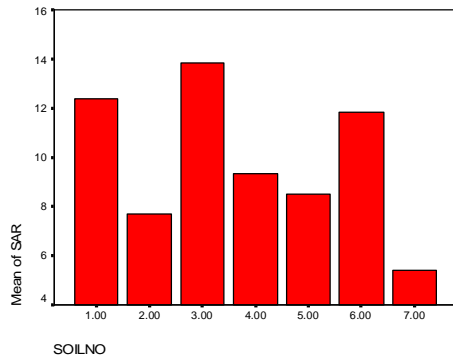
برای انجام تحقیق تعداد 13 نوع تجزیه شیمیایی، 5 آزمایش فیزیکی به اضافه تعیین بافت خاک بر روی 21 نمونه خاک انجام گرفته که مجموعاً شامل 441 آزمایش است. نوع رس و میزان نسبی آنها در نمونه خاک قرضه با آزمون XRD تعیین شد. مقدار مواد اصلاح کننده به نمونه های خاک شامل آهک، کلرور کلسیم، گوگرد، گچ، پلیمر پِلی وینیل الکل PVA و مخلوط پلیمر PVA باضافه گچ، براساس قدرت تبادل یونی رس محاسبه و با نمونه‌های خاک مخلوط گردید و آبیاری و زهکشی شد بطوریکه دائماً درحد رطوبت اشباع قرار گرفت. بررسی میزان تاثیر هر یک از مواد اصلاح کننده در قالب طرح آزمایشی فاکتوریل کاملاً تصادفی. در مدت مواد یک سال بود. از آزمون LSD یا حداقل اختلاف معنی دار برای انتخاب مناسب ترین تیمار که هزینه کمتر و قدرت اصلاح کنندگی بیشتر و کاربرد سهل تر داشته باشد، استفاده شد.

نتایج و بحث

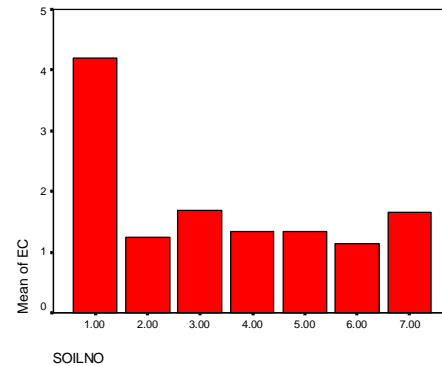
بر اساس این نتایج آزمایشات کانی شناسی، کانی‌های غالب به ترتیب شامل کلرایت با میانگین فراوانی نسبی 39 درصد، میکا با میانگین فراوانی نسبی 29 درصد، کائولینایت با میانگین فراوانی نسبی 25 درصد و اسمکتیت با فراوانی نسبی 14 درصد می‌باشد. این کانی‌ها به جز اسمکتیت دارای خاصیت انبساط پذیری کم و یا فاقد این ویژگی هستند. نتایج آزمایشات شیمیایی انجام شده نشان داد شوری (EC) خاک شاهد برابر 4/2 دسی زیمنس بر متر است که بر اثر اعمال تیمارهای کاهش یافته (شکل 2). بیشترین کاهش شوری مربوط به تیمارهای 2 (گچ) و 6 (کلرور کلسیم) بود. تیمارهای PVA و گوگرد و گچ باضافه PVA نیز شوری خاک را تا 1/3 کاهش دادند. از نظر SAR یا نسبت جذب سطحی سدیم و نیز ESP یا درصد سدیم تبدالی هم کاهش فاحشی در مقایسه خاک شاهد با تیمارها ملاحظه گردید (شکل 3). این شاخص‌ها در خاک شاهد به ترتیب برابر 12/4 و 16/2 بودند که نشان دهنده یک خاک سدیک می‌باشد. تیمارهای انجام شده موجب کاهش این شاخص‌ها به 5/4 در مورد شاخص اولی و 7/5 در مورد دومی گردید که بر غیر سدیک شدن خاک دلالت می‌نماید. مقایسه تغییرات یونهای کلسیم، منیزیم و سدیم خاک نیز حاکی از کاهش این املاح در خاک های تیمار شده است. بیشترین کاهش در شاخص های مربوط به سدیم بر اثر تیمار 7 یا گچ باضافه PVA بوده است اگرچه سایر تیمارها نتوانسته اند مقدار ESP را به زیر 10 و مقدار SAR را به کمتر از 7/5 برسانند. در این میان تیمارهای گچ و گوگرد با ایجاد ترکیب Na_2SO_4 و خنثی نمودن اثر یون سدیم، بعد از تیمار 7 بیشترین تاثیر را در بهبود وضعیت خاک داشته اند. تیمار 4 یا PVA نیز اگرچه موجب کاهش میزان شوری و قلیائیت شده ولی میزان تاثیر آن کمتر از تیمارهای 2 و 5 بوده است. همچنین با وجود آن که افزودن آهک به خاک موجب شستشوی املاح شده است ولی بدلیل انتخابی عمل کردن آن در شستشوی کلسیم و منیزیم و کاهش آنها در محلول خاک و

باقیمانده یون سدیم تا حدود 15 میلی اکیوالان در لیتر بصورت ترکیب $CaCo_3$ موجب افزایش SAR و ESP خاک تیمار 3 شده اند. در نهایت تیمار 2 با افزودن گچ به خاک و بدلیل ارزانی و سادگی کاربرد آن بویژه به شکل افزودن آن در آب دریاچه پشت سد احداثی به عنوان تیمار برتر انتخاب و کاربرد آن در آب دریاچه سد توصیه می شود.

شکل 3- تغییرات نسبت جذب سطحی خاک در تیمارها

شکل 2- تغییرات شوری خاک شاهد با سایر تیمارها

منابع

1. سکوتی اسکویی، رضا، جواد طاهری، محمدهادی داوودی، 1382، بررسی تاثیر خصوصیات شیمیایی خاکها در پایداری سازه های خاکی، سومین همایش آبخوانداری.
2. جانعلیزاده چوب بستی عسگر، مهدی رمضانپور فومشی، 1386، بررسی بهبودخاکهای رسی در استان مازندران، سومین کنگره ملی مهندسی عمران
3. قاسمی هادی، 1381، بررسی پتانسیل واگرایی خاک در یک سازه زیرزمینی کنار رودخانه ای، سومین همایش بین المللی مهندسی ژئوتکنیک و مکانیک خاک ایران
4. Kennet, james. 1976. Fundamentals of soil behavior. John wiley & sons. USA
5. Sherard, J.L., Dunnigan, L.P. and Decker, R.S. (1976). Identification and nature of dispersive soils. J. Geotechnical Engineering Division, ASCE 102, 287-301.
6. Bouma, N. A. and A. C. Imeson. 2000. Investigation of relation ships between measured field indicators and erosion processes on badland surfaces at peter, Spain. Catena 40:147-171
7. Russell, D., J. and K. Kelts. 2003. Classification of lacustrine sediments based on sedimentary components. Journal of Paleolimnology 29: 141-154.
8. Heede B.H. 1971. Characteristics and processes of soil piping in gullies, Dep. Of Agric., Forest Service Paper Rm.68, 15.